THE WAY ШЛЯХ

Офіційний друкований орган Філадельфійської Архиєпархії Української Католицької Церкви

VOL. 74 - No. 02 | 3 лютого 2013 р. | Українська Версія

Фестиваль Українських Різдвяних Колядок

Зведений Хор (Фото: Стефан Фартушок)

Неділя, 13-го січня 2013 року
Катедра Непорочного Зачаття, Філадельфія, ПА

Відвідайте наш канал на YouTube для перегляду відео з фестивалю на http://www.youtube.com/user/thewayukrainian

Більше відео з фестивалю:

Фото слайд-шоу Стівена Фартушок на http://youtu.be/VoIxs8FfzOw

Відео цілого концерту, розміщене Ярославом Ковалів на http://youtu.be/n1RTJhyNEtQ

Фестиваль Українських Різдвяних Колядок

(продовження з попередньої сторінки)

Ярослав та Наталя Ковалів - ведучі Фестивалю Коляд. (фото: Тереса Сівак)

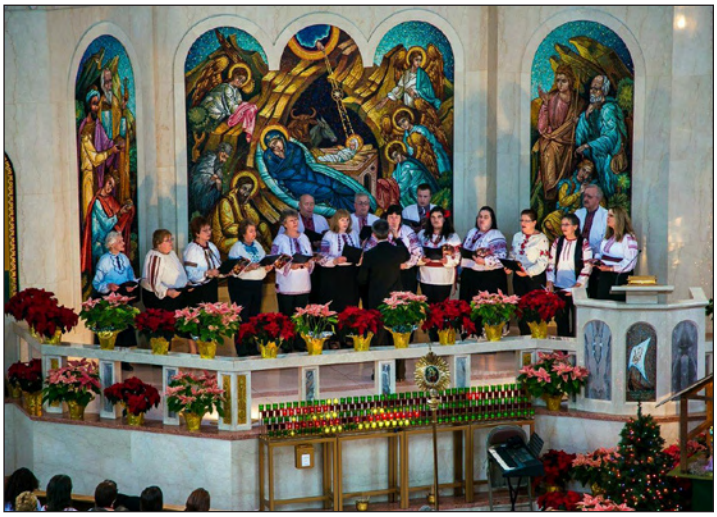

Зведений Хор Катедри Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці і Хор парафії Св. Йосафата, Філадельфія, ПА (Фото: Стефан Фартушок)

Хор парафії Благовіщення Пречистої Діви Марії, Мелроуз Парк, ПА (фото: Тереса Сівак)

Хор парафії св. Йосафата, Трентон, Н. Дж (фото: Тереса Сівак)

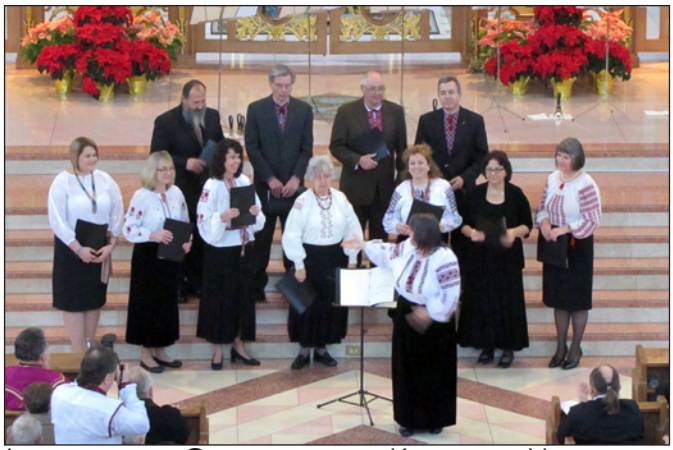

Хор імені Олександра Кошиця Української Православної Катедри св. Володимира, Філадельфія, ПА (фото: Тереса Сівак)

Камерний хор "Аколада", Філадельфія, ПА (фото: Тереса Сівак)

Фестиваль Українських Різдвяних Колядок

(продовження з попередньої сторінки)

Хор Академії Св. Василія Великого, Дженкінтаун, ПА (фото: Тереса Сівак)

Дзвони Академії Св. Василія Великого, Дженкінтаун, ПА (Фото: Стефан Фартушок)

Леополіс Консорт Українського Музичного Інституту Америки (відділ Нью-Йорк) (Фото: Стефан Фартушок)

Чоловічий хор "Прометей", Філадельфія, ПА (фото: Тереса Сівак)

Хор парафії Успення Пресвятої Богородиці, Перт Амбой, Н. Дж (фото: Тереса Сівак)

Хор парафії Святого Духа, Бруклін, Н. Й. (фото: Тереса Сівак)

Фестиваль Українських Різдвяних Колядок

(продовження з попередньої сторінки)

Віра, Степан, Дмитро Кінах,
Філадельфія, ПА (фото: Т. Білий)

Валерій Нагрудний,
Філадельфія, ПА (фото: Т. Білий)

Хор парафії св. Михаїла,
Дженкінтаун, ПА (фото: Т. Білий)

Хор парафії Св. Миколая,
Пассейк, Н. Дж (фото: Т. Білий)

Чоловічий хор "Дзвін",
Філадельфія, ПА (фото: Т. Білий)

Хор парафії Свв. Петра і Павла,
Фініксвілл, ПА (фото: Т. Білий)

Фестиваль Українських Різдвяних Колядок

(продовження з попередньої сторінки)

Хор "СПІВ - Життя" ,
Вашингтон, Д.К. (фото: Т. Білий)

Митрополит Стефан Сорока
(Фото: Стефан Фартушок)

Подяка - Фестиваль Коляд, 2013 р.
Митрополит Стефан Сорока

Христос Раждається!

Сподіваюся, що я висловлю те почуття, яке сповнює всіх нас, присутніх сьогодні в цій прекрасній Катедрі, - яке це щастя, що ми народилися українцями! Що за благословення безмірним талантом ви і я отримали від Всевишнього Бога. Це благословення охоплює прекрасну традицію збиратися разом, щоб оповідати історію своєї віри. Наші традиційні коляди розповідають про історію народження Ісуса Христа! Слухаючи наші зворушливі українські коляди, кожне серце оживає від радості й душевного піднесення. Кожен, хто святкує колядуючи, збуджує свій власний дух. Ви служите для інших повчанням та натхненням у вірі.

Кожен, хто присутній сьогодні, сердечно дякує тим хорам, які колядували. Ви в чудовий спосіб розповідали історію Різдва! Прекрасними українськими колядами ви виспівали таємницю Божого втілення. Дякую вам за те, що ви цінуєте своє українське походження. Дякую за святкування свого дару віри. Дякую за такий резонуючий спосіб життєдайного свідчення важливості дотримання традицій.

Ми не можемо не дивуватися тому, як наші українські традиції гуртують нас як народ. Католики, православні, баптисти та представники інших віросповідань зійшлися разом, щоб засвідчити містерію Різдва. Бог дійно є з нами! Дякую всім хорам, які зібралися сьогодні. Особлива подяка керівникам хорів, які провадять і надихають вас. Ми дякуємо Ярославу та Наталі Ковалівим, які є ведучими цього Фестивалю Коляд. Ви були чудові! Ми також вдячні пароху Катедри, Всечесному отцеві Іванові Демківу, за його посвяту та працю з організації цього щорічного Фестивалю Коляд. Ми вдячні йому за гостинне приймання всіх учасників і всіх слухачів.

Останні дві коляди, які співає зведений хор, заставлять нас затамувати подих! Ви і я будемо прислухатися до Божої присутності, динамічно проголошеної нам! Бог є з нами, коли ми збираємося і плекаємо наші прекрасні українські традиції. Нехай Господь благословить вас добрим здоров'ям, радістю та щастям. Нехай цей Новий рік буде сповнений для вас багатьма особливими благословеннями.

Христос Раждається!

Стрітення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа 2 лютого 2013 р.

В той час принесли родителі дитя Ісуса в Єрусалим поставити Його перед Господом, як написано в Господньому законі: Кожний хлопець первородний буде посвячений Господеві. І дати жертву по сказаному в Законі Господнім: Дві горлиці або двоє голуб'ят. І ось був чоловік у Єрусалимі, якому ім'я Симеон. І чоловік цей, праведний і благочестивий, очікував потіхи Ізраїлевої; і Дух Святий був у ньому. І було йому обіцяно Духом Святим не видіти смерти перше, доки не побачить Христа Господнього. І прийшов Духом у храм; і коли родителі ввели дитя Ісуса, щоб їм довершити за Нього по законному звичаю, — а той, прийнявши Його на свої руки, і благословив Бога і сказав: Нині відпускаєш раба Твого, Владико, по глаголу Твоєму з миром: бо виділи очі Мої спасення Твоє, яке Ти уготовив перед лицем усіх людей: Світло на одкровення поганам, і на славу людей Твоїх Ізраїля. А Йосиф і мати Його чудувалися сказаному про Нього. І благословив їх Симеон і сказав до Марії, матері Його: Ось лежить цей на падіння і на востання багатьом в Ізраїлі, та на знамення протиріччя. І тобі ж самій меч прошиє душу, щоб відкрились думки многих сердець. І була Анна, пророчиця, дочка Фануїлова, з коліна Асирового. Вона постарілась у днях багатьох, живши з мужем сім років від дівоцтва свого. І вона вдова, літ яких вісімдесят і чотири, яка не відходила від церкви, постом і молитвами служачи день і ніч. І вона, в той час підійшовши, прославляла Господа й оповідала про Нього всім, що чекали ізбавління в Єрусалимі. І як скінчилося все по Закону Господньому, вернулись у Галилею в місто своє Назарет. А дитя росло і кріпилося духом, сповняючись премудрістю; і благодать Божа була на Ньому. (Лк. 2, 22-40)

"Велика містерія духовного життя, тобто життя у Бозі, полягає у тому, що ми не повинні чекати на нього як на щось, що прийде до нас згодом. Ісус закликає: Живіть у мені, як я живу у вас. Це життя Бога в мені і є життям вічним. Діяльна присутність Бога в осередді мого буття, яка виявляється у порухах Божого Духа, що їх відчуваємо в собі і дарує нам життя" ("Тут і тепер" Генрі Ноуен).

Симеон, як і весь Ізраїль очікував на прихід Месії. Мабуть, він також, мав своє уявлення про Месію, можливо, зовсім протилежне від того, що побачив насправді. Тодішній люд не приймав Ісуса, як Бога, навіть тоді, коли він творив чуда; а тут перед очима старця й інших, постає досить бідна родина з маленьким хлопчиком на руках, бо лише бідні приносили в жертву голубів. Нічого надзвичайного, нічого особливого і вже ж таки Симеон впізнає Творця в убогій дитині. Впізнає тому, що він жив глибоко з Богом, а Господь перебував в його серці:".... і Дух святий був на ньому" (Лк 2,25). Його життя було переплетене з Богом не так, як більшість із людей поділяють життя, не допускаючи Всевишнього у щоденний його ритм. Він знав Бога, жив з ним, тому і впізнав його. Легко впізнати того, кого дуже добре знаєш. І не так важливим є те, що Симеон і пророчиця Анна постійно перебували в храмі. Бо, наприклад, первосвященики були покликані Творцем на своє служіння, вивчали слово Боже, навчали інших про Господа, а все ж таки засудили Ісуса на смерть, не впізнавши в ньому Божества за завісою тілесності. Важливим є те, що Симеон і Анна зустріли Господа в своєму житті, а пізнали його духом ще до цієї зустрічі.

Виникають думки: чи змогли б ми впізнати Бога ось в такій ситуації? Часто ми очікуємо від Господа такого діяння, яке б дивувало нас, захоплювало або й лякало. Ми чекаємо чогось надзвичайного, а він приходить, як

(Продовження на ст. 7)

Стрітення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа

(продовження з попередньої сторінки)

маленька дитина на руках у своєї матері, він діє тихо, спокійно, без додаткових "спецефектів". Ми чекаємо того, кого чекали первосвященики і трудно або не приймаємо Сина Божого в його скромності й простоті. Скільки разів, гонячись за своєю уявою, ми не помічаємо його приходу, його близькості до нас. Царювання Спасителя настало вже в серцях багатьох, ніким не помічених праведників. Його царювання у блискучому снігу, у запахах весняних квіток, у посмішці дитини. Ми так багато втрачаємо через свою короткозорість та сліпоту, хоч переконані: "... мої очі бачили твоє спасіння..." (Лк 2,30). Симеон відкидає свою уяву та своє бачення про спасіння і приймає те, що пропонує Господь. Ми часто тому і не бачимо світла, бо ходимо в темряві своїх забаганок, суджень та бажань, відкидаючи волю Бога.

"Ось цей поставлений для падіння й підняття багатьох..." (Лк 2,34). Чи ми підніземось, чи впадемо перед лицем Божим, залежить від постави нашого серця. Чому моє серце не може обнімати його любові? Гірко, коли людина падає і не бажає підніматися, а лежить у своїх провинах й ранах, хоч може бути легко оздоровлена. Задумаймось сьогодні серйозно чи здатне наше серце впізнати Бога, чи воно спокійне, коли він так близько, у святому Причасті, проходить повз нас, але ще не завітав до нас. Проходить мимо тому, що ми не дозволяємо йому прийти до своєї душі. В цей момент, коли Христос приходить до нас, ми є дуже близько нього, чуємо його слово, бачимо його і все ж таки, буває, ми ще є так далеко від нього. І сьогодні Ісус хоче зайти у храм нашого серця. Чи дозволимо йому зайти? Колись пророк Ілля вийшов і зустрів: «Великий, потужній вітер, що розривав гори й торощив скелі, йшов перед Господом; та не у вітрі Господь» (1 Цар 19,11). Пізніше був землетрус, а по ньому прийшов вогонь, але Святе Писання стверджує, що у цьому не було Господа. Це людська думка, що Господь приходить карати або розправитися з ворогами, тому що ми так думаємо або бажаємо. В історії Іллі – Бог приходить у тихесенькому, лагідному вітерці (пор. 1Цар 19,12). І до кожної людини Творець наближається спокійно, навіть тоді, коли вона не є побожна і праведна, як Симеон, бо він бажає грішника таким вчинити. Але вибір за нами: бути чи не бути праведними. Він очікує нас всюди, а особливо, у вигляді священика, щоб зустрітися з нами під час сповіді, щоб бути поданим нам рукою священика під видом хліба і вина. Тоді послужився праведним Симеоном та пророчицею Анною, щоб бути проголошеним Спасителем; тепер проголошується, як Спаситель, священиком, котрому дав владу відпускати гріхи та перемінювати хліб і вино у своє Тіло й Кров...

Владика Ігор (Возьняк)

Announcing the 2013 Women's Day of Prayer:

Church Alive! An Invitation to Women to Evangelize

On Saturday, March 9, 2013, the Ukrainian Catholic Archeparchy of Philadelphia, in partnership with the Sisters of the Order of St. Basil the Great, the Sisters Servants of Mary Immaculate, and the Missionary Sisters of the Mother of God, will sponsor *Church Alive!* **An Invitation to Women to Evangelize**. This Day of prayer, ritual, guided spiritual reflection and group discussion will be held at the Parish Hall of the Ukrainian Catholic Cathedral of the Immaculate Conception, corner of Franklin and Brown Streets in Philadelphia. Registration begins at 9:00 a.m., and the Day's closing ritual concludes at 4:00 p.m. To pre-register please contact Sister Dorothy Ann Busowski, OSBM at 215.663.9153. The pre-registration fee for the Day is $25 ($30 at the door) and includes lunch and parking. Bring a friend!

METROPOLITAN ARCHEPARCHY OF PHILADELPHIA
Ukrainian Catholic
827 North Franklin Street
Philadelphia, Pennsylvania 19123-2097
Phone (215) 627-0143 Fax (215) 627-0377
ukrmet@catholic.org

No. 82/2013 O
This Number Should be Prefixed to Your Reply

Office of the Metropolitan

ВЕЛИКОПОСНЕ ПОСЛАННЯ
УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЄПАРХІВ У США

До всечесного духовенства, преподобного монашества, семінаристів та вірних,

Слава Ісусу Христу!

Це пастирське послання на Великий піст пишеться в день, коли ми вшановуємо Мартина Лютера Кінга, великого захисника громадянських прав у Сполучених Штатах Америки. Його добре відома промова, що починалася словами: «У мене є мрія...», - надихнула націю до поваги людської гідності кожної особи. Не дивлячись на труднощі й випробування, він намагався підняти людей до вищого рівня трактування один одного. Ми, ваші єрархи Української Католицької Церкви в Сполучених Штатах Америки, також маємо мрію. Ми сподіваємося на більшу радість та оптимізм поміж нас і в наших взаємовідносинах. Ми мріємо про час, коли ми відкинемо відчутні відмінності, наприклад, між поколіннями українців, емігрантів і не емігрантів. Нашою мрією є - усвідомити велику єдність і солідарність між нами. Ми мріємо про час, коли наша Церква енергійно стане на шлях євангелізації всіх людей і ділитиметься з ними талантами та обдаруваннями, якими так щедро благословив нас Господь. Наші літургії багаті таїнством та духовністю. Вони часто є найбільшою таємницею, яку ми оберігаємо від інших, і навіть від де-кого споміж нас. Ми мріємо про день, коли ми з радістю щедро поділимося цими дарами зі своїми та чужими. Ми молимося про повну участь усіх у святій літургії за спасіння душ.

Нам треба просити Бога про прощення за наш смуток і негативізм. Ми покликані бути радісними Божими людьми. Блаженна Мати Тереза з Калькутти часто говорила, що той, хто наповнений радістю проповідує без проповіді. Ви можете пригадати події на весіллі в Кані Галилейській, коли Ісус перетворив воду на вино. Як Він підреагував на зауваження своєї матері, що вина вже не стало. Спершу Ісус відмовився робити будь-що, кажучи: «Та ж не прийшла година моя!» (Йо. 2, 4). Що змінило його думку? Перше Ісусове чудо було здійснене заради радості. Як багато місця в нашому житті займає радість? Чи наші парафіяльні спільноти відображають радість нашого Господа, Ісуса Христа?

Через Євангеліє нам неодноразово нагадується про важливість радості в житті християн. Притча про загублену вівцю, загублену драхму і Блудного сина – всі завершуються закликом до радості і святкування, коли те, що було втрачене, віднайшлося. Сімдесят двоє учнів повернулися

(Продовження на ст. 9)

ВЕЛИКОПОСНЕ ПОСЛАННЯ

(продовження з попередньої сторінки)

радісні й сказали: «Господи, навіть біси коряться нам з-за твого імени» (Лк. 10, 17). Закхей радісно вітав Ісус у своєму домі. Ісус спустився з гори після вибору дванадцятьох апостолів і навчав: «Блаженні, що плачете нині, бо будете сміятись» (Лк. 6, 21). Святий Павло звертався до Солунян: «Завжди радійте. Моліться без перерви. За все дякуйте: така бо воля Божа щодо вас у Христі Ісусі» (I Сол. 5, 16-18).

Ми вступаємо в Великий піст, то ж просімо Бога про простити нам всякий смуток і негативізм, які ми затаїли. Присвятіть свої перетворюючі зусилля на вибір життя сповненого радості та вдячності. Ми з вами знаходимося тут, щоб радісно висловлювати Божу любов до Його творіння. На це є особлива радісна причина, чому ви були покликані стати частиною Української Католицької Церкви. Шукайте з ентузіазмом, наче ваше життя залежить від цього, на ваше спасіння і спасіння інших. Оберіть святкувати своє щоденне життя радісним практикуванням своєї віри. Відкиньте все, що закриває від вас можливість радісно святкувати вашу віру. Оберіть оптимізм, а не песимізм. Святкуйте сповненими надії людьми. Заохочуйте радісне й змістовне вираження віри своїми рідними і всіми, зустріччю з ким ви є благословенні на своєму життєвому шляху. Тих, хто почуває себе покликаним до священичого, дияконського та богопосвяченого життя як сестер та монахів, просимо віддатися цьому радісному заклику. Скажіть «Так!» Божому запрошенню стати радісними служителями в Його Церкві.

Чому особливо в цей період Великого посту і завжди? Ісус дуже гарно узагальнив це, кажучи: «Я сказав вам так для того, щоб була у вас моя радість і щоб ваша радість була повна. Це моя заповідь, щоб ви любили один одного, як я вас полюбив!» (Йр. 15, 11-12). В молитві, якраз перед відпустом на Божественній літургії, ми просимо Ісус Христа «сповнити радості й веселості серця наші». Нехай сповниться Його воля!

Ми молимося за ваше радісне відновлення в цей побожний час навернення до радості в Ісусі Христі!

+Високопреосвященний Стефан Сорока (автор)
Митрополит Української Католицької Церкви у США
Архиєпископ Філадельфійський для українців

+Преосвященний Річард Семінак
Єпископ Чіказької єпархії святого Миколая

+Преосвященний Павло Хомницький, ЧСВВ
Єпископ Стемфордської єпархії

+Преосвященний Іван Бура
Апостольський Адміністратор
Пармської єпархії святого Йосафата

Великий Піст, 2013

Коротка історія Великого Посту

Уже апостоли й перша християнська громада почали заміняти день жидівської Пасхи днем поминання Христових мук і смерті. Роковини Христової смерті були для них дуже сумним днем. Тож, щоб його належно відсвяткувати, вони зберігали піст у цей день. І так первісна християнська Пасха почала існувати у вигляді посту. Це була хресна Пасха. За свідченням святого Іринея (к. 125 — к. 203), про яке говорить історик Церкви Євсевій (к. 260 — к. 340), перший зародок нинішнього 40-денного посту в той час обмежу¬вався одним-двома днями посту, який не вважався передпасхальним, а таки самою Пасхою.

У III столітті передпасхальний піст у деяких Церквах триває цілий тиждень. Це той час, який сьогодні звемо Страсним тижнем. При кінці III століття Великий піст уже сягає 40 днів. Від IV віку маємо перші свідчення про 40-денний передпасхальний піст. Перше свідчення дає нам Нікейський Собор, котрий каже, щоб помісні собори відбувалися "один перед Чотиридесятницею , щоб після усунення всякого неладу чистий дар приносився Богові, а другий під осінній час" (Правило 5).

Хоч говоримо про 40-денний піст, але у Східній Церкві він триває тільки 36 з половиною днів. Сім тижнів посту без субот і неділь — це 35 днів. До цього числа треба ще додати Велику суботу і половину ночі перед празником Пасхи, що також уважається посним, і тоді наша 40-ця матиме 36 і пів дня, що становить одну десяту цілого року.

Латинська Церква має 6-тижневий піст, бо вона й суботу зачисляє до посних днів, тобто у практиці й на Заході 40-ця мала тільки 36 днів. Та щоб мати повних 40 днів посту, латинська Церква в VII сторіччі додала ще чотири дні на початку посту. Тому Захід починає тепер свій піст у т. зв. "Попільну середу", тобто в середу нашого першого тижня посту.

Число 40, як числа 3, 7 і 9, з давніх-давен мало символічне значення. Тому воно ввійшло і до передпасхального посту радше в символічному, аніж буквальному значенні. У Старому Завіті читаємо про 40 днів потопу (Бут. 7, 4), про 40-літню мандрівку Ізраїля пустинею (Чис. 14, 33), про 40-денний піст Мойсея, поки він дістав від Бога таблиці закону (Вих. 34, 28), про 40-денну подорож пророка Іллі до гори Хорив (1 Цар. 19, 8). У Новому Завіті святе Євангеліє говорить, що 40-го дня Йосиф і Марія принесли Дитятко-Ісуса до святині, про 40-денний піст Ісуса Христа в пустині (Мт. 4, 2), про 40-денне перебування Його на землі після свого воскресення (Ді. 1, 2).

Хоч наші часи принесли багато змін щодо церковних законів, традиції й дисципліни, і хоч після Другого Ватиканського Собору прийшло значне злагіднення всіх постів взагалі включно з Великим постом, все-таки й сьогодні час Чотиридесятниці має своє велике значення для нашого духовного життя. Може сьогодні через різні причини ми не можемо так строго постити, як постили колись наші предки, але й сьогодні над нами тяжить обов'язок духовного посту, боротьби з нашими гріхами і злими нахилами, обов'язок молитви, практики чеснот та добрих діл. І якраз ця наша духовна обнова є властивою і найважливішою метою святого Великого посту. (http://www.ugcc.org.ua)

METROPOLITAN ARCHEPARCHY OF PHILADELPHIA
Ukrainian Catholic

827 North Franklin Street
Philadelphia, Pennsylvania 19123-2097
Phone (215) 627-0143 Fax (215) 627-0377
ukrmet@catholic.org

No. 80/2013 O
This Number Should be Prefixed to Your Reply

Office of the Metropolitan

24 січня 2013 р.

Мої брати духовні отці та вірні Архиєпархії,

Слава Ісусу Христу!

Незабаром розпочнеться Великий піст. Я прошу духовенство та вірних Української Католицької Церкви в Сиропусну неділю, в переддень початку Великого посту, під час недільної Божественної Літургії взяти участь в Чині всепрощення. Хоч звичайно цей Чин відправляється під час Вечірньої Служби, я прошу, щоб уся Церква відправила його під час Божественної Літургії одразу після проповіді. Прошу парохів у своїй проповіді подати роздуми про щире прощення, після чого помолитися за прощення на мові, якою відправляється Божественна літургія. Важливо є з молитвою, спокійно та виразно, запросити всіх вірних до участі.

Ми всі потребуємо прощення від Бога та один від одного. Ніяково є визнавати свою гріховність перед собою і перед іншими. Щира участь в Чині всепрощення під час Божественної літургії уможливить наше упокорення. Ми з жалем подивимося ввічі один одному, визнаємо свої провини один перед одним, і попросимо прощення. Будь-яка ілюзія про перевагу піддається сумніву, коли ми упокорюємося один перед одним: священик перед вірними, вірні перед священиком і один перед одним. Оздоровлення приходить не лише до людини, яка промовляє болюче слово: «Вибачте!», - але також до того, хто чує його. Оздоровлення приходить не лише до людини, яка чує слова: «Я прощаю тобі!», - але також і до того, хто промовляє їх. Ми готуємо себе до входження в Великий піст. Я також прошу прощення за свої помилки у моїх братів-єрархів, духовенства, монашества та вірних. Я прощаю і молюся за всіх, хто завинив переді мною, чи скривдив мене.

Я дякую всечесному духовенству та вірним за ваше сподіване щире включення цього Чину всепрощення в Божественну літургію. Це час, коли збирається уся парафіяльна родина. Уся парафіяльна родина заохочується до участі у взаємному прощенні заради нашого духовного зростання й блага.

Благослови вас Господь!

+Стефан Сорока

+Високопреосвященний Стефан Сорока
Митрополит Української Католицької Церкви у США
Архиєпископ Філадельфійський для українців

ЧИН ВСЕПРОЩЕННЯ

Священик звертається до людей і каже:

Священик: Пригадаймо собі всі наші гріхи, вільні і невільні, свідомі і несвідомі, якими ми провинились супроти Господа Бога.

Люди: Господи, ми згрішили, ми провинились супроти Тебе. Прости нам.

Священик: Якщо ми чуємо жаль до Бога, за щось, що сталося в нашому житті, пригадаймо причину нашого жалю.

Люди: Господи, допоможи нам принимати Твою волю в усім, коритись їй і не чути жаль супроти Тебе, нашого найкращого приятеля і Батька.

Священик: Пригадаймо собі всіх тих осіб, які будь-коли, чим-небудь нас образили, нас скривдили, проти нас провинились.

Люди: З щирого, з цілого серця прощаю всім тим, які будь-коли, як і чим-небудь образили мене, скривдили мене, прогнівили мене, провинилися проти мене.

Священик: Пригадаймо собі всіх тих, яких ми, свідомо чи несвідомо, будь-коли, як і чим-небудь образили, скривдили, прогнівили.

Люди: З щирого серця признаюсь, що я згрішив супроти інших. Якщо я когось, свідомо чи несвідомо, будь-коли, як і чим-небудь образив, скривдив, прогнівив, з цілого серця перепрошую і прошу прощення та пробачення.

Священик: Брати і сестри, якщо я згрішив проти вас думкою, словом, ділом чи іншим почуттям моїм, простіть мені грішному і моліть Бога за мене.

Люди: Бог нехай простить і помилує тебе, чесний отче, і ми прощаємо тобі. Благослови і прости, чесний отче, і нам грішним провини наші, вільні і невільні.

Священик: Нехай Господь Бог з милосердя Свого простить гріхи ваші та помилує вас. І я теж прощаю вам.

Чин Всепрощення в Сиропусну неділю

(Цього року ми попросили все духовенство та вірних після проповіді на Службі Божій Сиропусної неділі відправити Чин всепрощення. Хоч традиційно цей Чин є частиною Вечірньої Служби, яку служиться в неділю ввечері, здійснення цього обряду смирення та любові під час Божественної літургії дозволить вірним пережити цю зворушливу службу як християнська спільнота, що приготовляється розпочати подорож Великого посту. Подана стаття, яка написана протопресвітером Олександром Шмеманом, пояснює значення цієї служби Сиропусної неділі).

Чин Всепрощення в Сиропусну неділю

У Православній (і Східній Католицькій) Церкві остання неділя перед Великим Постом – день, коли під час Вечірні Великий піст літургійно проголошується і розпочинається - називається Проченою неділею. Зранку тієї неділі (яка називається також Сиропусна неділя) на Божественній літургії ми слухаємо слова Христа:

«Коли ви прощатимете людям їхні провини, то й Отець ваш небесний простить вам. Але коли ви не будете прощати людям, то й Отець ваш небесний не простить вам провин ваших» (Мт. 6, 14-15).

Згодом, на Вечірні Великого посту, почувши проголошення початку Великого посту в Великому Прокімені: *«Не відверни лиця Твого від слуги свого, бо страждаю я; негайно вислухай мене; зверни увагу на мою душу і врятуй її»*, - ввійшовши в Великопосне служіння, з його особливими поминаннями, молитвою святого Єфрема Сирійського, з поклонами – ми просимо прощення один в одного, ми здійснюємо обряд прощення та примирення. Коли ми підходимо один до одного зі словами примирення, хор заспівує стихиру Пасхи, наповнюючи церкву передчуттям Пасхальної радості.

Який зміст цього обряду? Чому Церква хоче, щоб ми вступали в час Великого посту через прощення та примирення? Ці питання правомірні, бо для дуже багатьох людей Великий піст означає переважно і майже виключно зміну в харчуванні, дотримання церковних приписів про піст. Вони розуміють піст, як самоціль, як «добре діяння», якого вимагає Бог, і яке саме по собі гідне похвали. Але Церква не шкодує зусиль, щоб показати нам, що пощення є лише одним із засобів для досягнення вищих цілей: духовного відновлення людини, її повернення до Бога, щирого каяття і через це – правдивого примирення. Церква не шкодує своїх зусиль у застереженні нас від лицемірного і фарисейського пощення, від підміни богопочитання простими зовнішніми повинностями.

Марно ти радієш пощенням, о душе!

Бо ти утримуєшся від їди,

Але ти не очищаєшся від пристрасті.

Якщо ти упиратимешся у своїй гріховності, марним буде твоє пощення.

Зараз прощення займає центральне місце в християнській вірі й християнському житті, бо християнство саме по собі – це релігія всепрощення. Бог прощає нам і Його прощення є в Христі, Його Синові, Якого Він послав нам, щоб маючи частку в Його людськості, ми могли мати частку в Його любові й по-справжньому примирилися з Богом. Дійсно, християнство не має іншого виміру, як любов. І це відновлення цієї любові, повернення до неї, зростання в ній головним чином ми шукаємо в Великому пості, у пощенні й молитві, в цілому дусі й усіх зусиллях того періоду. Таким чином, щире прощення є і початком, і відповідним станом у Великопосний час.

Однак, хтось може запитатися, чому я маю брати участь у цьому обряді, коли я не маю 'ворогів'? Чому я маю просити прощення у людей, які нічого не зробили мені, і яких я ледве що знаю? Ставити ці питання означає не розуміти вчення Церкви щодо прощення. Це правда, що відкрита ворожість, особиста ненависть, справжня злоба можуть бути відсутні в нашому житті, однак, коли ми відчуємо їх, можливо, нам буде легше розкаятися, бо ці почуття явно суперечать Божественним заповідям. Але Церква

(Продовження на ст. 14)

Чин Всепрощення в Сиропусну неділю

(продовження з попередньої сторінки)

відкриває нам, що є більш витончені шляхи прогрішення перед Божественною Любов'ю. Це байдужість, егоїзм, неувага до людей, брак щирого переживання за них, коротше – та стіна, яку ми, як правило, вибудовуємо навколо себе, думаючи, що коли ми є 'ввічливі' та 'дружелюбні' ми здійснюємо Божі заповіді. Обряд прощення є такий важливий зокрема тому, що він дозволяє нам усвідомити, – хоча на одну хвилину, – що всі наші взаємовідносини з іншими людьми є неправильними, дає нам відчути, що зустріч однієї дитини Божої з іншою, однієї особи, створеної Богом, з іншою, дає нам пережити те взаємне «визнання», якого так сильно бракує в нашому холодному і бездушному світі.

У цей особливий вечір, коли ми дослухаємося до радісного Пасхального гимну, нас проситься зробити духовне відкриття: відчути смак іншого способу життя і взаємовідносин з людьми, суттю життя яких є - любов. Ми можемо відкрити, що завжди і всюди Христос, Сама Божественна Любов, перебуває з нами, перетворюючи нашу взаємну відчуженість в братерство. Коли я підходжу до когось, а хтось підходить до мене, ми починаємо усвідомлювати, що це Христос зібрав нас разом Своєю любов'ю до обох.

І тому, що ми зробили це відкриття, і тому, що це відкриття є власне Царством Божим: Царством Миру та Любові, примирення з Богом і в Ньому з усім існуючим, – ми чуємо гимн того Великого посту, який раз у рік «відкриває нам двері Раю». Ми знаємо чому ми маємо постити й молитися, чого нам шукати підчас довгого Великопосного паломництва. Прощена неділя - це день, коли ми отримуємо можливість підготувати себе до посту – до справжнього посту; наші зусилля – до справжніх зусиль; наше примирення з Богом – до справжнього примирення.

SHROUD EXHIBITION

UKRAINIAN CATHOLIC ARCHEPARCHY OF PHILADELPHIA

SHROUD OF TURIN 2013

The Ukrainian Catholic Archeparchy is pleased to announce the 2013 Schedule for the Exhibition of the Replica of The Shroud of Turin in select parishes of the Archeparchy.

The replica of the Shroud of Turin was acquired by Archbishop Stefan Soroka for the Ukrainian Archeparchy of Philadelphia in 2010. It is permanently on display at the Immaculate Conception Cathedral in Philadelphia . During the year the exhibit travels to various parishes in the Archeparchy as a means of promoting the Gospel message of Jesus through evangelization of the many pilgrims who come seeking to understand and encounter Jesus through the message of the Shroud of Turin.

The Shroud exhibit allows many people who would not be able to travel to Turin Italy to view the Shroud a chance to experience that opportunity. Many thousands of people have already viewed the Shroud Exhibit which reverently displays The Shroud for people to touch, venerate, and gather information about Jesus and His Gospel.

UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH OF	EXHIBITION DATES
St. Michael's , Cherry Hill NJ	February 10-23. 2013 : Cherry Hill NJ
St. Michael's , Shenandoah PA	February 24-March 9, Shenandoah PA
St. Nicholas, Wilmington DE	March 10-23, 2013 Wilmington DE
St. Mary's , Bristol PA	March 24—April 6 Bristol PA
St. Michael's Jenkintown PA	April 7—21, 2013 Jenkintown PA

FOR MORE INFORMATION CONTACT

Fr. Paul Makar Cherry Hill NJ 856-482-0938	Fr. Volodomyr Klanichka Wilmington DE 302-762-5511	Fr. Volodomyr Kostiuk Jenkintown PA 215-576-5827
Msgr. Myron Grabowsky: Shenandoah PA 570-462-0809	Fr. Gregory Maslak, Bristol PA 215-788-7117	Rev. Archpriest Daniel Troyan 717-554-2994

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТИЖДЕНЬ КАТОЛИЦЬКИХ ШКІЛ

Митрополит–Архиєпископ Стефан Сорока

Національний тиждень католицьких шкіл буде відзначатися з 27-го січня по 2-ге лютого в українських католицьких школах св. Миколая в Майнерсвіл, Пенс., св. Миколая в Пассейку, Н. Дж., Успіння Пресвятої Богородиці в Перт Амбой, Н. Дж., і святого Василія Великого на Факс Чейс, Пенс.

Цьогорічною темою: «Католицькі школи піднімають стандарти», - наголошується на тому, ким кожна особа, залучена до католицької школи, покликана бути. Ісус, Добрий Пастир, прийшов, щоб вони мали життя вдосталь (Йо. 10, 10). Ми запрошені до повноти життя в Ісусі Христі. Коли ми вповноті живемо й дихаємо цією вірою, ми перебуваємо в Його повноті. Це не може не підняти рівень життя всіх довкола нас.

Сердечно вітаємо всіх, хто є членом родин наших чотирьох шкіл. Ми висловлюємо щиру вдячність духовенству, богопосвяченим сестрам, адміністраторам і вчителям, всім, хто працює в школах, за те, що вони щедро діляться своїми талантами і знаннями зі школярами. Це дозволяє кожній школі відображати повноту життя в Ісусові Христі.

Особлива подяка батькам, які прагнуть найкращого для своїх дітей і дарують любов та підтримку працівникам шкіл та учням. Ви робите це, бо натхненні прагненням до повноти життя. Ми захоплюємося вашою надзвичайною особистою та фінансовою жертовністю задля забезпечення високих стандартів освіти й релігійного формування ваших дітей.

Але найбільше ми захоплюємося та бажаємо найкращого кожному учневі з кожної шкільної родини. Найвищі ідеали католицької школи можуть лише заохотити кожного учня прагнути стати найкращим у досягненні повноти життя, яку пропонує нам наш Господь і Спаситель, Ісус Христос. Ми молимося за кожного учня і зростання його знань та зрозуміння високих досягнень в вашій родині католицької школи. Нехай всі зростають у близькості з Ісусом, оскільки всі ми прагнемо бути тими, ким покликані бути, як віруючі учні шанованої української католицької школи.

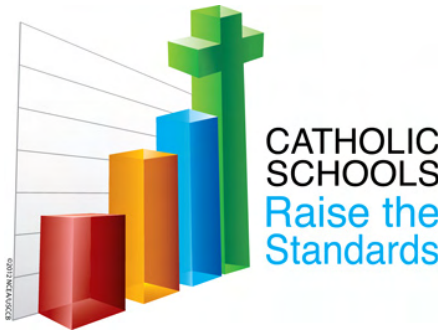

Ми особливо вдячні за змістовний приклад досконалості, який подає кожна школа Церкві та спільноті, частиною якої вона є. Змагання за високі стандарти католицької освіти позитивно заохочують інших перевершувати себе в тому, ким ти є і як ти живеш у спільноті. Католицькі школи, які піднімають свої стандарти, здійснюють свою місію надихання інших до досконалості, отже й до повноти життя з Ісусом Христом.

Надзвичайно помічними є окремі організації та комерційні підприємства, які надають фінансову допомогу українським католицьким школам. Датки від осіб та груп, які прагнуть підтримати високі стандарти освіти і релігійного формування в наших школах є важливими. Такі цінні жертводавці дійсно дихають закликом Ісуса Христа до повноти життя. Чи може бути кращий спосіб ділення своїми добрами та благословеннями, як з дітьми, що зростають у знаннях та вірі? Оберіть фінансово підтримати наші українські католицькі школи у здійсненні їхньої святої місії навчання та приготування наших дітей за високими стандартами та ідеалами.

Усі, хто пов'язаний з нашими українськими католицькими школами буде згаданий в молитвах, уділених під час відзначення національного тижня католицьких шкіл. Нехай ваші серця сповняться вдячністю, яка віддзеркалиться у ваших досягненнях із підняття стандартів освіти. Нехай кожен з нас продовжить надихатися можливістю забезпечувати найкращий приклад тим, кому ми служимо і тим, серед кого ми стараємося підняти стандарти освіти.

Нехай Господь щедро благословить вас лише Йому відомими шляхами!

PORK AND KAPUSTA DINNER

Father Myron Myronyuk and his Parish Family of St. Vladimir Ukrainian Greek Catholic Church, **Scranton PA**, cordially invite you to join us for our Pre-Lenten PORK & KAPUSTA FAMILY DINNER on Sunday, February 10, 2013, 12 noon at St. Vladimir Parish Center, 428 North Seventh Avenue, between West Lackawanna Avenue and West Linden Street.

Adults $13.00; Students $6.00 (age 6-12); Age 5 and under free. Advance reservations: Kathleen at 570 346-2414 (please do not call the church).

Takeouts: between 11:00 a.m. and 11:45 p.m. Menu: Slow roasted pork loin, homemade pan gravy, Ukrainian kapusta (sweet and sour cabbage), real mashed potatoes, vegetable medley, applesauce, rolls, butter, dessert, coffee, tea, beverages. Welcome to our table!

Meatless Meal for LENT
"BAKED HADDOCK" FISH DINNER

Sponsored by Ss. Cyril & Methodius
Ukrainian Catholic Church, Olyphant, Pa.

FRIDAY MARCH 22, 2013
5:00 – 7:00 p.m

At the REGAL ROOM (Ballroom/side entrance)
216 Lackawanna Avenue, Olyphant, Pa.

Sit Down or Take Out!!

(pre-sold) $12.00 per ticket/dinner

Baked haddock, potato, vegetable,
cole slaw, roll and dessert

Call 570-489-4348 for Reservations

Deadline for pre-sold Tickets is
Monday, March 18, 2013

The Ukrainian Catholic Metropolia in USA

under the spiritual guidance of
Metropolitan Archbishop Stefan Soroka
and the Ukrainian Catholic Bishops of USA

invite you to renew your spiritual and cultural roots in a Pilgrimage celebrating the "Year of Faith" and 1025 years of Christianity in Ukraine

UKRAINIAN FAITH & HERITAGE TOURS

Tour A: August 13 - 29, 2013. 17 days $3500 Twin (land tour)
Kyiv, Poltava. Lviv, Yaremche, Kamianets Podilsky, Iv. Frankivsk, Bukovel, Chernivtsi, Sanok, Peremyshl, Krakow. *Special Highights:* Pilgrimage to Holy Resurrection Sobor in Kyiv and Mother of God Sobor in Zarvanytsia near Ternopil; Sorochynsky Yarmarok; Ukraine's Independence Day Celebrations in Lviv

Tour B: August 13 - 26, 2013. 14 days $2850 Twin (land tour)
Kyiv, Poltava. Lviv, Yaremche, Kamianets Podilsky, Iv. Frankivsk, Bukovel, Chernivtsi *Special Highights:* Pilgrimage Holy Resurrection Sobor in Kyiv and Mother of God Sobor in Zarvanytsia near Ternopil; Sorochynsky Yarmarok; Ukraine's Independence Day Celebrations in Lviv

Tour C: August 14 - 22, 2013. 9 days $2200 Twin (land tour)
Kyiv and Lviv: Includes Celebrations of the 1025th Anniversary of Christianity in Kyiv

Registration and deposit deadline is March 01, 2013

Organizer: Zenia's Travel Club LLC -**732-928-3792**
ztc@earthlink.net - In cooperation with
Dunwoodie Travel - 914-969-4200 - alesia@dunwoodietravel.com
Scope Travel Inc. – 973 378 8998 – scope@scopetravel.com

Папа Венедикт XVI підніс Апостольський екзархат для українців-греко-католиків у Великобританії до гідності єпархії

Папа Венедикт XVI підніс Апостольський екзархат для українців-греко-католиків у Великобританії до гідності єпархії

У п'ятницю, 18 січня 2013 року, у Ватикані повідомлено про те, що Папа Венедикт XVI підніс до гідності єпархії дотеперішній Апостольський екзархат для українців візантійського обряду, що проживають у Великобританії, надаючи їй назву "Єпархія Пресвятої родини з осідком у Лондоні". Першим Єпархом Святіший Отець призначив Владику Гліба (Лончину), дотеперішнього Екзарха.

Пригадаємо, що Владика Гліб народився 23 лютого 1954 року в українській родині в м. Стюбенвіл, США. Богословську освіту здобув у Римі, захистивши ліценціат з біблійного богослов'я в Папському університеті «Урбаніанум» і докторат з літургіки в Папському Східному Інституті.

У 1975 році він вступив до українського студитського монастиря біля Рима, де 1977 року Блаженнішим Патріархом Йосифом (Сліпим) був висвячений на священика. Деякий час душпастирював у США, а 1994 року разом зі співбратами-студитами прибув до України і виконував різні служіння.

У січні 2002 року о. Гліба призначено Єпископом-помічником Львівським, а 27 лютого він отримав єпископські свячення. Через рік розпочав служіння Апостольського візитатора для українців греко-католиків в Італії та прокуратора Верховного Архиєпископа УГКЦ в Римі, а з березня 2004 року – також Апостольського візитатора в Іспанії та Ірландії.

7 січня 2009 року було призначено нового Апостольського візитатора в Італії та Іспанії, а 2 червня того ж року Владика Гліб став Апостольським адміністратором Екзархату для українців візантійського обряду у Великобританії. Через два роки, 14 червня 2011 року, він був призначений Апостольським екзархом для українців візантійського обряду у Великобританії.

Апостольський екзархат для українців візантійського обряду в Англії та Уельсі створено в 1957 році, а в 1968 році його юрисдикцію поширено на всю Великобританію. Зазначимо, що це єдина католицька структура східного обряду в Сполученому Королівстві.

http://www.ugcc.org.ua

Папа Венедикт XVI підніс Апостольський екзархат для українців візантійського обряду у Франції до гідності єпархії

У суботу, 19 січня 2013 року, у Ватикані повідомлено про те, що Папа Венедикт XVI підніс до гідності єпархії дотеперішній Апостольський екзархат для українців візантійського обряду, що проживають у Франції, надаючи їй назву «Паризька єпархія Святого Володимира Великого для українців візантійського обряду», а першим Єпархом Святіший Отець призначив Владику Бориса (Ґудзяка), дотеперішнього Екзарха.

Пригадаємо, що Владика Борис (Ґудзяк) народився 24 листопада 1960 року в місті Сиракузи у Сполучених Штатах Америки в сім'ї українських емігрантів із Львівщини. Освіту здобував у Сиракузькому університеті, отримавши бакалаврат з біології та філософії, а богословські студії завершив у Папському урбаніанському університеті (1980-1983) та Папському східному інституті (1994-

(Продовження на ст. 18)

Папа Венедикт XVI підніс Апостольський екзархат для українців візантійського обряду у Франції...

(продовження з попередньої сторінки)

1995) ліценціатом із східного богослов'я.

У 1992 році Борис Ґудзяк прибув до Львова, де став засновником Інституту історії Церкви, який очолював до 2002 року. У 1993 році Блаженніший Мирослав Іван Любачівський, тодішній Верховний Архиєпископ Львівський, призначив його головою комісії з відновлення Львівської богословської академії, якої він був від 1995 року віце-ректором, а від 2000 року – ректором. На основі академії 2002 року засновано Український католицький університет, а першим ректором призначено о. Бориса Ґудзяка, який 1998 року прийняв ієрейські свячення.

21 липня 2012 року Святіший Отець Венедикт XVI призначив його Апостольським екзархом для українців греко-католиків у Франції. Хіротонія Владики Бориса (Ґудзяка) відбулася 26 серпня 2012 в архикатедральному соборі Святого Юра у Львові, а інтронізація - 2 грудня 2012 року в соборі Паризької Богоматері.

Екзархат Української Греко-Католицької Церкви з осідком у Парижі був заснований 22 липня 1960 року. Першим Екзархом був призначений тодішній протоігумен отців редемптористів в Канаді о. Володимир Маланчук. На час створення територія екзархату обмежувалася тільки

до Франції, пізніше, з призначенням другого Екзарха, Владики Михайла (Гринчишина), його душпастирській опіці були доручені також українські греко-католики, котрі проживають у Швейцарії та країнах Бенілюксу.

http://www.ugcc.org.ua

Глава УГКЦ у Ватикані наголосив, що українці-емігранти повинні отримати можливість зберегти свою церковну ідентичність

У Ватикані 23-24 січня 2013 року проходила чергова робоча зустріч XIII Звичайної ради Генерального секретаріату Синоду Єпископів Католицької Церкви під головуванням Архиєпископа Николи Етеровича, Генерального секретаря Синоду. На зустріч прибули кардинали: Вільфрід Фокс Напьє, Пітер К. А. Тарксон, Джордж Пелл, Оділіу П. Шерер, Луїс А. Тагле, Освальд Грасіас, Архиєпископи Бруно Форт, Сальваторе Фізикелла. Представником від Східних Католицьких Церков, як член Ради, є Патріарх Святослав (Шевчук).

Учасники зустрічі працювали над текстом майбутнього папського послання щодо нової євангелізації. Патріарх Святослав, як представник східного богослов'я, зробив свій внесок у низку богословських, душпастирських та канонічних тем, які віддзеркалюють Традицію, богослужбовий досвід і душпастирські виклики Східних Католицьких Церков.

Зокрема, було наголошено на необхідності плекання власної духовної спадщини та на душпастирській опіці емігрантів, які належать до Східних Католицьких Церков свого права. Глава УГКЦ акцентував на тому, що свідчення їхньої живої віри є важливим елементом нової євангелізації в нових країнах їхнього проживання. Водночас він звертав увагу членів Ради, що допомога цим емігрантам з боку локальних католицьких Церков інтегруватися в життя місцевої Церкви в жодному разі не повинна означати їх церковну асиміляцію в латинському середовищі. Натомість, підтримка емігрантів, вихідців зі Східних Католицьких Церков, повинна полягати в збереженні їхньої церковної ідентичності, забезпеченні душпастирською опікою під проводом священиків їхньої матірної Церкви та плеканні зв'зків із нею.

Як богословські експерти Синоду в роботі Ради брали участь: Грауліх, Онах, Манікарді, Бресан, Мартінеллі, Флорес Аркас. Про це повідомляє Департамент інформації УГКЦ.

http://risu.org.ua

Відбулась інтронізація Глави УПЦ в США Антонія (Щерби)

26 січня 2013 в соборі святого апостола Андрія Первозванного Сілвер-Спрінгс (Меріленд) відбулась інтронізація митрополита Антонія (Щерби), глави Української Православної Церкви в США. В інтронізації взяли участь понад 500 віруючих і близько 70 священнослужителів митрополії, а також багато гостей з інших Православних та Католицької Церков. Про це повідомляє офіційний сайт УПЦ в США. Інтронізаційні богослужіння ропочалися 25 січня. Участь у них взяли архиєпископ Димитрій - Екзарх Вселенського Патріарха в Північній Америці та глава Грецької православної архиєпископії Америки, митрополит Юрій, Глава Української Православної Церкви Канади, єпископ Даниїл – голова митрпооличої консисторії і правлячий архиєрей Західної єпархії Української Православної Церкви в США, єпископ Андрій з Української Православної Церкви Канади; єпископ Панкратій з Грецької православної Митрополії Мексики, єпископ Миколай з Антіохійської православної архиєпископії, Архиєпископ Нафанаїл з румунської єпархії Православної Церкви в Америці, єпископи Мельхиседек, Михаїл та Іриней з Православної Церкви в Америці. На інтронізацію прибули також єпископи від Римо-Католицької Церкви, Пітсбургської греко-католицької митрополії та УГКЦ: митрополит Стефан (Сорока), архиєпископ Філадельфії, єпископ Павло (Хомницький) зі Стемфордської єпархії, єпископ Василій (Лостен) – єпископ-емерит. Екзарх Вселенського Патріарха, архиєпископ Димитрій вручив митрополиту Антонію вітальний лист від Патріарха Варфоломія І.

У неділю, 27 січня 2013 року, митрополит Антоній, відслужив свою першу Літургію як Глава УПЦ в США. Нагадаємо, що митрополит Антоній був обраний митрополитом УПЦ в США на позачерговому Соборі 6 жовтня 2012 у Митрополичому центрі м. Саут-Баунд-Брук. Собор відбувся після того, як 21 травня 2012 року на 76-му році життя відійшов у вічність Предстоятель Української Православної Церкви в США Митрополит Костянтин (Баган), який очолював цю Церкву з 1993 року. Вибір Собору був підтверджений Синодом Константинопольського Патріархату, а 21 жовтня 2012 Патріарх Константинопольський Варфоломій зустрівся з митрополитом Антонієм та повідомив про це.

http://risu.org.ua

Вітальне слово митрополита-архиєпископа Стефана Сороки підчас інтронізації 26-го січня митрополита Української Православної Церкви Антонія.

Христос Раждається!

Від імені Блаженнішого Святослава Шевчука, Патріарха Української Греко-Католицької Церкви, відусіхєпископів, всечесного духовенства, вірних Української Католицької Церкви в США, вітаю Вас, Високопреосвященний Митрополите Антонію, з нагоди Вашої інтронізації як Верховного Єрарха Української Православної Церкви в США. Це особлива й радісна подія. Сьогоднішній день є знаменним і святковим у житті Української Православної Церкви в США. Українські Католицькі й Українські Православні Церкви в США та Канаді втішаються щирими братерськими взаєминами. Щороку ми збираємося на зустрічі, де обговорюємо питання й потреби, які є спільними для обох наших Церков. Ми також обговорюємо і те, що розділяє нас, – богословські розбіжності в визначеннях. Що є життєво важливо для всіх єпископів, які збираються разом, – це зростання в нашій тісній співпраці. Ми віддали перевагу зосередженню на зростанні у взаємному зрозумінні та спільній молитві. Ми

(Продовження на ст. 20)

Вітальне слово митрополита-архиєпископа Стефана Сороки підчас інтронізації 26-го січня митрополита Української Православної Церкви Антонія.

(продовження з попередньої сторінки)

хочемо святкувати те, що об'єднує українців у вірі та забезпечує життєдайний приклад для наших братів і сестер в Христі. Це є духовним піднесенням - стояти поряд і молитися до Всевишнього Господа під час різних літургійних відправ, які ми служимо разом.

Особливе місце в наших серцях і молитвах займає пам'ять про покійного Митрополита Константина. Ми вдячні за братерську любов та взаємну повагу, які він виявляв з таким ентузіазмом. Ми вдячні за вагомий внесок, який він зробив у фундамент братерства, яким сьогодні втішаються Українські Православні та Українські Католицькі Церкви.

Єпископ Павло Хомницький, ЧСВВ, митрополит-архиєпископ Стефан Сорока, новопоставлений митрополит Української Православної Церкви Антоній і єпископ-емерит Василь Лостен в Українській Православній Катедрі Святого Андрія у Силвер Спрингс, Меріленд.

Добре і щире серце новопоставленого Митрополита Антонія добре відоме всім, хто здійснює разом з ним свою подорож віри. Він є глибоко шанований багатьма. Особисто я дуже ціную його дружбу та його поради. Я з нетерпінням очікую на продовження нашої тісної співпраці. Митрополите Антонію, ми молимося за Ваше здоров'я, за успіх всіх Ваших старань, і про вдячний відгук любові й співпраці від усіх, кому Ви прагнете служити. А все решта – в руках Божих, Який вдосталь забезпечить Вас всім необхідним, бо Ви продовжуєте любити і служити йдучи слідами нашого Господа і Спаса Ісуса Христа. Нехай омофор Пречистої Матері Божої огорне Вас любов'ю та ласкою, нехай вона по-материнськи провадить і охороняє Вас в Вашій подорожі віри з її Сином Ісусом Христом.

Нехай Господь щедро благословляє Вас, мій брате в Христі, Митрополите Антонію, лише Йому відомими шляхами!

Христос Раджається!

Митрополит Антоній біля входу до Української Православної Катедри. (Фото надіслав єпископ Павло Хомницький, ЧСВВ)

Conception: A Health Condition With A 20% Mortality Rate

By Joelle Shea

January 14, 2013

According to a recent report from the Pennsylvania Department of Health, 36,280 lives were lost in our Commonwealth because of abortion in 2011. It is a sobering number– we've legally allowed 36,280 citizens to be killed, and 36,280 mothers are left with an irreversible scar.

If the numbers from the Department of Health are looked at further, we can find an even more telling statistic. There were 139,542 births and 36,280 abortions in Pennsylvania in 2011. That means that over 20% percent of pregnancies in Pennsylvania ended in abortion.

We would decry any other health condition that had a 20% death rate. But in Pennsylvania, being conceived carries with it a 20% mortality rate.

Further, nearly 1 in 3 women in America will have an abortion by age 45 (Source: Guttmacher Institute). These women have faced the most difficult, unimaginable decision and instead of meeting them with love and support so that they might choose life, our society tells them that violence towards their children is the answer to the problem.

Certainly, there are signs of hope: the numbers released by the Department of Health show a slight decrease in abortions over the previous year (1.4%, or 498, more abortions were performed the prior year). The current number is also a 44.8% decrease from the highest annual number of abortions – 65,777 in 1980 - ever recorded. But these numbers should serve as a call to action. There are several ways pro-life Pennsylvanians can work to promote a culture of life in our Commonwealth. You can reach out to your local pro-life office to see how you can help women in need in your area. You can click here to send a message in support of pro life legislation and sign up to become a member of the Catholic Advocacy Network. Legislators need to hear from their pro-life constituents.

Later this month, thousands of Pennsylvanians will travel to Washington DC to participate in the annual March for Life. This year marks the 40th anniversary of the Roe v. Wade decision and many parishes and dioceses organize bus transportation for interested parishioners.

Accepting that 20% of the pregnancies in our state end in abortion or that 1 in 3 women will have an abortion by age 45 impacts not only the mother and the child. Mother Teresa reminds us of this, "Any country that accepts abortion is not teaching its people to love, but to use any violence to get what they want. This is why the greatest destroyer of love and peace is abortion."

Joelle Shea is the Director of Outreach for the Pennsylvania Catholic Conference – the public affairs agency of Pennsylvania's Catholic bishops and the Catholic dioceses of Pennsylvania.

Editorial and Business Office:
827 N. Franklin St.
Philadelphia, PA 19123
Telephone: (215) 627-0143
E-mail: theway@ukrarcheparchy.us

THE WAY ШЛЯХ
Established 1939

Online: http://www.ukrarcheparchy.us
Blog: http://www.thewayukrainian.blogspot.com
Facebook: http://www.facebook.com/pages/Archeparchy-of-Philadelphia/197564070297001
YouTube Channel: http://www.youtube.com/user/thewayukrainian

THE WAY Staff
Very Rev. Archpriest John Fields, Director of Communication;
Ms. Teresa Siwak, Editor;
Rev. Ihor Royik, Assistant Editor

Articles and photos proposed for publication should be in the Editor's office at least two weeks before requested date of publication. For advance notice of the upcoming events, kindly send one month in advance. All articles must be submitted in both English and Ukrainian languages, THE WAY will not translate proposed articles. All materials submitted to THE WAY become the property of THE WAY.